

Man foreslaar derfor i Lovens § 28, Stk. 5, Pkt. a. Ordet „højest“ midlertidig udeladt.

Til § 4.

Bestemmelserne i nærværende Paragraf tager Sigte paa den i de almindelige Bemærkninger omhandlede Udvidelse af Undersøttelsen til den enkelte arbejdsløse. Dette søges opnaaet *dels* ved at det fastsættes, at ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse skal ydes pr. understøttet Dag, saaledes at Understøttelsen vil kunne ydes ogsaa for Søn- og Helligdage, forsaavidt angaar Medlemmer af Arbejdsløshedskasser, der yder vedtægtsmæssig Understøttelse for disse Dage, *dels* ved, at det bestemmes, at den fortsatte Hjælp altid skal ydes med samme Beløb som den vedtægtsmæssige Understøttelse. I denne sidste Henseende fastsætter den nugældende Lov kun, at Hjælpen højest kan ydes med dette Beløb, og de paa Grundlag af Loven udstedte Bekendtgørelser har i Overensstemmelse med Arbejdsnævnets Indstilling fastsat den fortsatte Hjælp til at udgøre for Forsørgere to Trediedele og for Ikke-Forsørgere Halvdelen af den vedtægtsmæssige Understøttelse.

Det ovennævnte Formaal søges dernæst ogsaa naaet ved, at man midlertidig udelader Bestemmelsen i Lovens § 31, Stk. 3, om Nedsættelse af Understøttelsen i Tilfælde, hvor samboende Familiemedlemmer samtidig faar Adgang til ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse, og ved at man endvidere udelader i samme Stykke Bestemmelsen om, at ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse ikke kan ydes, der-

som vedkommende beviselig i en Del af Aaret har tjent saa meget som paa vedkommende Egn maa anses for tilstrækkeligt til at leve af hele Aaret.

Denne Bestemmelse har efter Ministeriets Mening frembudt store Vanskeligheder i Praksis, og dette har ført til, at man i visse Kommuner har praktiseret Bestemmelsen som gældende i al Almindelighed og ikke kun — saaledes som det oprindelig var Meningen med den — med Hensyn paa egentlige *Sæsonarbejdere*.

Endelig søger man det ovenfor nævnte Formaal naaet ved at foreslaa en Ændring til § 31, Stk. 6, sidste Punktum, saaledes at det absolute Maksimum for den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse vil være at beregne i Forhold til den gennemsnitlige almindelige Arbejdsløsheds *indenfor vedkommende Fag* og ikke kun i Forhold til den gennemsnitlige almindelige Arbejdsløsheds til ikke-faglærte Arbejdere.

Bestemmelsen maa i den foreslaaede Formulering anses for i tilstrækkelig Grad at varetage det Formaal, som er forbundet med den, nemlig at opretholde et passende Forhold mellem en Arbejders Indtægt fra Arbejde og hans Understøttelse i Ledighedsperioden. Den nu foreslaaede Regel har da ogsaa været praktiseret i et enkelt Tidsrum siden Bestemmelsens Indsættelse i Loven af 22. December 1921.

De foreslaaede Ændringer i § 31, Stk. 5 (jfr. Forslagets Punkt b) er alle foranledigede ved den foreslaaede Ændring af 1. Punktum i Stk. 6, hvorefter fortsat Hjælp altid skal udgøre samme Beløb som den vedtægtsmæssige Understøttelse.